

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Tertiam Partem Summæ Theologiæ. Cum Commentariis
Reuerendiss. D. Thomæ de Vio Caietani Cardinalis S. Sixti, Et Opvscvlis
Eivsdem In tres Tomos distinctis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

4. Vtrum hoc sit proprium Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72797)

nes alias creaturas habens regiam & iudiciariam potestatem. Sic igitur si ly secundum quod designet conditionem naturæ, Christus, secundum quod Deus, sedet ad dexteram Patris, idest in æqualitate Patris: secundum autem quod homo, sedet ad dexteram patris, idest in bonis paternis potioribus, præ ceteris creaturis, id est in maiori beatitudine, & habens iudiciariam potestatem. Si uero ly secundum quod designet unitatem suppositi, sic etiam secundum quod homo, sedet ad dexteram Patris, secundum æqualitatem honoris: in quantum scilicet, eodem honore ueneramur ipsum filium Dei cum natura assumpta, ut supra dictum est.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod humanitas Christi secundum conditiones suæ naturæ non habet gloriam, uel honorem deitatis: quam tamē habet ratione personæ, cui unitur. Vnde ibidem Damascenus subdit, In qua, scilicet gloria deitatis, Dei filius existens ante sæcula, ut Deus & Patri confubstantialis, sedet conglorificata carne eius: * adoratur enim una hypostasis una adoratione cum carne eius, ab omni creatura.

AD SECVNDVM dicendum, quod Christus secundum quod homo, subiectus est Patri, prout ly secundum quod designat conditionem naturæ, & secundum hoc non competit ei sedere ad dexteram Patris, secundum rationem æqualitatis, secundum quod est homo. Sic autem competit ei sedere ad dexteram patris, secundum quod per hoc designatur excellentia beatitudinis, & iudiciaria potestas super omnem creaturam.

AD TERTIVM dicendum, quod esse in æqualitate patris, non pertinet ad ipsam naturam humanam Christi, sed solum ad personam assumptam: sed esse in potioribus bonis Dei, secundum quod importat excessum aliarum creaturarum, conuenit etiam ipsi nature assumptæ.

SED CONTRA est, quod dicitur ad Hebr. 1. Ad quem angelorum dixit aliquando, Sede a dextris meis, idest in meis bonis potioribus, uel mihi secundum diuinitatem æqualis quasi dicat ad nullum: sed angeli sunt superiores alijs creaturis, ergo multo magis nulli alii conuenit sedere ad dextram patris quam Christo.

RESPON. Dicendum, quod (sicut dictum est) Christus dicitur sedere ad dexteram patris, in quantum secundum diuinam naturam est in æqualitate patris, secundum autem humanam naturam in excellenti possessione diuinorum bonorum præ ceteris alijs creaturis. Vtrumque autem soli Christo conuenit, unde nulli alij, nec angelo, nec homini conuenit sedere ad dexteram patris, nisi soli Christo.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod quia Christus est caput nostrum, illud, quod collatum est Christo, est etiam nobis in ipso collatum. Et propter hoc, quod ipse iam resuscitatus est, dicit Apostolus, quod Deus nos quodammodo ei correuscitauit, qui tamen in nobis ipsis non dum sumus resuscitati, sed resuscitandi, secundum illud Ro. 8. Qui suscitauit Iesum a mortuis, uisificabit & mortalia corpora nostra, & secundum eundem modum loquendi subdit Apostolus, quod confedere nos fecit in celestibus, scilicet in hoc ipso, quod caput nostrum, quod est Christus, ibi sedet.

AD SECVNDVM dicendum, quod quia dextera est diuina beatitudo, sedere in dextera, non significat simpliciter esse in beatitudine, sed habere beatitudinem cum quadam dominatiua potestate, & quasi propriam & naturalem, quod soli Christo conuenit, nulli autem alij creaturæ. Potest tamen dici, quod omnis sanctus, qui est in beatitudine, est ad dexteram Dei constitutus, unde & dicitur Mat. 25. quod statuet oues a dextris.

AD TERTIVM dicendum, quod thronum significatur iudiciaria potestas, quam Christus habet a patre, & secundum hoc dicitur sedere in throno patris. Alij autem sancti habent eam a Christo, & secundum hoc dicuntur in throno Christi sedere, secundum illud Mat. 19. Sedebitis & uos super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Israel.

AD QVARTVM dicendum, quod (sicut Chrysostomus dicit super Mat.) locus ille, id est confessus dexteræ, inuius est omnibus non solum hominibus, sed etiam angelis, sicut enim præcipuum unigeniti ponit Paulus dicens, Ad quem autem angelorum dixit unquam, sede a dextris meis: Dominus ergo non quasi existens inter quibusdam, qui sessuri sint, sed condescendens interrogantium supplicationi respondit: hoc enim unum solum quærebant præ alijs, stare apud ipsum. Potest tamen dici, quod petebant filij Zebedæi, excellentiam habere præ alijs in participando iudiciariam potestatem eius, unde non petebat quod sederent ad dexteram, uel sinistram patris, sed ad dexteram, uel sinistram Christi.

ARTICVLVS IIII.

Vtrum sedere ad dexteram Patris, sit proprium Christi.

AD QVARTVM sic procedit. Videtur quod sedere ad dexteram patris, non sit proprium Christi. Dicit enim Apostolus Eph. 2. quod Deus correuscitauit nos, & confedere fecit in celestibus in Christo Iesu: sed resuscitari non est proprium Christi, ergo etiam pari ratione nec sedere ad dexteram Dei in excelsis.

¶ 2. Præter. Sicut Aug. dicit in lib. de Symbolo, Christum sedere ad dexteram patris hoc est habitare in eius beatitudine: sed hoc multis alijs conuenit, ergo uidetur quod sedere ad dexteram patris, non sit proprium Christi.

¶ 3. Præter. Ipse dicit Apoc. 3. Qui uicerit, dabo ei sedere mecum in throno meo, sicut & ego uici, & sedi cum patre meo in throno eius. Sed per hoc sedet Christus ad dexteram patris, quod sedet in throno eius, ergo et alij qui uincunt, sedent ad dexteram patris. ¶ 4. Præter. Matth. 20. Dominus dicit, Sedere ad dexteram meam uel sinistram, non est meum dare uobis, sed quibus paratum est a patre meo: hoc autem frustra diceretur, nisi esset aliquibus paratum, non ergo sedere ad dexteram, conuenit soli Christo.

QVAESTIO LIX.

De iudiciaria potestate Christi, in sex articulos diuisa.

DEINDE considerandum est de iudiciaria potestate Christi.

Et circa hoc queruntur sex. Primo, utrum iudiciaria potestas sit attribuenda Christo.

Super Questio. 59. articulum primum.

Titulus clarus. In corpore una conclusio: iudiciaria potestas proprie attribuitur Christo. Probatur: Trium requisitorum ad iudicium, scilicet potestatis, rectitudinis, & sapientie, tertium est: secundum quod

Art. 1. a. & 2. huius q.

quodam modo dicitur

Hom. 66. in Mattheo inter prim. & med. tom. 43

Alias, suspirationi.

Quæstio. 59. art. 1.

Lib. 4. c. 2. a medio.

Al. Adora tur enim ch. sua carne ab omni creatura.

de firm. 2. cap. 7. longe in. 10. 9.

Super Questio. 58. Artic. quartum.

Titulus clarus. In corpore una conclusio.

Titulus clarus. In corpore una conclusio: iudiciaria potestas proprie attribuitur Christo.